

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/5502.**

Benyújtás dátuma: **2019-03-26 13:49**

Parlex azonosító: **3WGPS5F80001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Brenner Koloman (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Meddig él vissza a kormány a pedagógusok türelmével és hivatás-szeretetével? "**

Március 14-re kétórás szolidaritási sztrájkot hirdetett a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete. „Ez nem az oktatási ágazat követelése miatt hirdetett akció, annak ellenére, hogy a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetének (MKKSZ) 12 pontja és a mi követeléseink között vannak egybeesések (például a bérrendezés a közszféra egészére, így a közalkalmazottak számára, túlmunkák rendezése.” –közölte a szakszervezet, hozzátéve, a szolidaritási sztrájkot azt remélik, hogy saját ágazati sztrájk esetén a pedagógusok is segítséget kapnak majd másoktól. Egészen a bejelentett szolidaritási sztrájkot megelőző napig úgy tűnt, zöld utat kapott a pedagógusok szolidaritási sztrájkja. Aztán, ahogy az Magyarországon az Önök kormányzása alatt lenni szokott, az erőfitogtatási kényszerben szenvedő apparátus az utolsó pillanatban lesújtott és a Klebelsberg Központok azt közölték, hogy a sztrájk jogszerűtlen, ezért nem lehet megtartani. Hivatkozási alapjukat az adta, hogy szerintük nem jelentették be, hogy egyes iskolákban a tanárok hány százaléka vesz majd részt a sztrájkban. A szakszervezetek szerint az együttműködés törvényi kötelezettséget megszegve blokkolta le a pedagógusok szolidaritási sztrájkját.

Úgy gondoljuk, nem lehetett a végtelenségig mondvacsínált indokokkal, piti nyomásgyakorló hatalomtechnikai fogásokkal leszerelni a pedagógustársadalom jogos elégedetlenségét. A magyar közoktatás és a pedagógus szakma rendszerszintű problémákkal küzd. Szeretnénk megjegyezni, hogy e problémahalmaz csak fokozódik az által, hogy Önök egyértelművé tették: céljuk nem az, hogy Magyarország újra Európa meghatározó kultúrnemzete legyen, hanem a leszakadást, az elszigetelődést, az Európai Unióból való kilépést választják.

Számtalan alkalommal feltettük a kérdést, de még mindig nem tudjuk, hogy mikor kapunk érdem

válaszokat arra, hogy mik a tervek a funkcionális analfabetizmus felszámolására, a pedagógusok és diákok túlterheltségének a csökkentésére, hogyan lehetne eljuttatni a diákokat még a középiskolában az első nyelvvizsgáig, vagy milyen szerepet kellene az oktatásnak betöltenie annak érdekében, hogy csökkenjen az elvándorlás? Ahogy arról sem tudunk, van-e a tárcának bármifajta stratégiája a ketyegő nyugdíjbomba és a pedagógusok pályaelhagyása következtében egyre fokozódó pedagógushiány megállítására? Szeretnénk végre konkrét válaszokat kapni arra nézve is, milyen intézkedések várhatóak azzal az öt ponttal kapcsolatban, melyet a pedagógus szakszervezetek a magyar közoktatás legégetőbb, rendezésre váró problémahalmazaként rögzített: béremelés, a fizetések minimálbérhez kötése, az óraszámok csökkentése, a többletterhek mérséklése, és a kiszámítható jogalkotás tekintetében?

Döbbenetesnek tartjuk, hogy a pedagógustársadalomnak beígért 30%-os béremelésről a kormány még csak nem is tárgyalt. Az EMMI sajtóosztálya mindössze annyit volt hajlandó nyilatkozni, hogy „Az oktatási államtitkárság elképzelései még kidolgozás alatt állnak, nem tárgyalt róluk a kormány, nincs róluk kormánydöntés.” Ígérgetés és félrebeszélés helyett válaszokat várunk!